

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben a 2001/19/EK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2003. január 1-je előtt megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A Bizottság megállapította, hogy a Görög Köztársaság még nem fogadta el az állatorvosi hivatásra vonatkozóan szükséges rendelkezéseket.

(¹) HL L 206., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 138. o.

A T-33/04. sz., Roderich Weißenfels kontra Európai Parlament ügyben 2006. január 25-én hozott ítélet ellen Roderich Weißenfels által 2006. március 10-én benyújtott fellebbezés

(C-135/06. P. sz. ügy)

(2006/C 108/21)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Roderich Weißenfels (képviselő: G. Maximini ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Parlament

A fellebbező kérelmei

- 1 A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (első tanács) T-33/04. sz., Weissenfels kontra Európai Parlament ügyben a 2006. január 25-én hozott, 2006. január 31-én kézbesített ítéletét (¹);
- 2 a Bíróság semmisítse meg az alperes 2003. június 26-i határozatát, amellyel a felperes által kapott, az eltartott gyermekek után járó dupla összegű támogatást a személyzeti szabályzat 67. cikkének (3) bekezdése alapján a mozgássérült személyeknek járó különleges támogatás összegével csökkentette, amelyet egyebek között a fiának, Frederiknek fizetnek;
- 3 a Bíróság semmisítse meg a felperes által 2003. június 4-én benyújtott kérelmet elutasító hallgatólagos határozatot, amely kérelem a múltban alaptalanul, az eltartott gyermek után járó dupla támogatás visszatérítésére irányult;

4. a Bíróság semmisítse meg az alperes 2004. április 28-án hozott határozatát, amely a mozgássérülteknek járó különleges támogatást, amelyet mások mellett a fiának Frederiknek is nyújtottak a személyzeti szabályzat 67. cikkének (2) bekezdése értelmében „azonos természetű támogatásnak” minősítette a felperesnek engedélyezett eltartott gyermek után járó dupla támogatással;
5. a Bíróság kötelezze az alperest a felperes által a díja egy részének, azaz az eltartott gyermek dupla támogatásának alaptalan visszatartása miatt elszenvedett kár megtérítésére (másodlagosan: a törvényes kamatokkal növelten);
6. a Bíróság kötelezze az alperest a két eljárás költségeinek megfizetésére beleértve a felperes részéről felmerült költségeket.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes előterjeszti a fellebbezésében, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárási hibákat követett el, mivel a megtámadott ítéletben nem értékelte helyesen a felperes kereseti kérelmeit és jogellenesen értékelte terhére a kereseti kérelmeinek korlátozását. Az Elsőfokú Bíróság megállapítása, amely szerint a felperes csak a kereseti kérelemnek a válaszban foglalt változatban terjesztett elő kártérítési kérelmet, jogilag téves, mivel az arra vonatkozó kérelmet, amely eredetileg a keresetlevélben szerepelt, a tartalmára tekintettel kártérítési keresetnek kell tekinteni.

Az Elsőfokú Bíróság formai szempontból nem ellenőrizte a kérdéses támogatások azonosságát – amely a személyzeti szabályzat 67. cikke (2) bekezdésének alkalmazási feltétele – és anyagi szempontból félreértette. Formai szempontból csak azonos természetű támogatásról lehet szó, amennyiben a különleges luxemburgi támogatás egyáltalán nem kapcsolódik fizetett tevékenységhez. Anyagi szempontból figyelembe kell venni a két támogatás természetének különbségét, mivel személyzeti szabályzat 67. cikkének (3) bekezdése szerinti támogatásra csak magának a fellebbezőnek van joga a tehermentesítése céljából – függetlenül tartózkodási helyétől –, addig az önálló különleges luxemburgi támogatásra csak a jogosultnak, azaz a fellebbező fiának, van joga a saját ellátása céljából, amíg Luxemburgban tartózkodik.

A személyzeti szabályzat 67. cikke (2) bekezdésének alkalmazása ennél fogva kizárt, mivel sem formai, sem anyagi szempontból nem egy máshonnan fizetett azonos természetű támogatásról van szó az alkalmazandó közösségi jog szempontjából. Az Elsőfokú Bíróság ezzel ellentétes véleménye ennél fogva ellentétes a közösségi joggal.

(¹) HL C 74., 18. o.